

هذا ما نزل...من سُئل عن الآية...في أحسن القصص

حضرت بهاء الله

اصلى فارسى

من آثار حضرة بهاء الله - لِيَالِي الحكمة، المجلد 2، لوح رقم (12)،
الصفحة 68 - 47

هذا ما نَزَّلَ مِنْ سَمَاءٍ أَمْشِيهٌ لَمَنْ سَأَلَ عَنْ

الآيَةِ الْمُنْزَلَةِ فِي أَحْسَنِ الْقَصَصِ

يَا قُرْبَةَ الْعَيْنِ فَاضْرِبْ عَلَى أَهْلِ الْمَدِينَةِ ضَرِبًا عَلَى الْمُثَلَّيْنِ فِي النَّفَسَيْنِ ، قَدْ قَدَرَ اللَّهُ لَأَحَدِهِمَا حَوْلَ الْبَابِ جَنَّتَيْنِ مِنَ الشَّجَرَيْنِ الْمُرْتَفَعَيْنِ ، أَحَدُهُمَا يُسْقِي الْمَاءَ فِي الْحَوْضَيْنِ ، وَالْآخَرُ يُشَرِّبُ الْمَاءَ فِي الْكَاسَيْنِ ، وَهُمَا قَدْ كَانَا يَأْذِنُ اللَّهُ حَوْلَ النَّارِ فِي الْمَائِيْنِ مُوْقَوفًا ، وَعَلَى الْآخَرِ نَهْرَيْنِ فِي أَرْضِ الْمَغْرِبَيْنِ ، وَقَدْ كَانَ لَهُ حِيتَانٌ فِي أَحَدِ الْخَلَيْجَيْنِ ، فَقَالَ لِصَاحِبِهِ الْأَوَّلِيْنِ إِنَّكُمَا عَلَى الْأَمْرِ فِي الْآخَرَيْنِ ، وَإِنِّي مَا أَظُنُّ الْحَقَّ فِي السَّاعَتَيْنِ قَائِمَتِيْنِ ، فَهُوَ عَلَى الْكُفُرِ بِالْيَقِيْنِ لِلَّا نَفْسٌ نَفْسُهُ وَلِلَّنَفْسَيْنِ بَعْدَهُ ، تَأَلَّهُ الْحَقَّ فَانْصِفُوا بِالْحَقِّ فَإِنَّ النَّفَسَيْنِ فِي الْحِزَبَيْنِ قَدْ كَانَ حَوْلَ النَّارِ مُحْمُودًا .

بِسْمِ اللَّهِ الْأَقْدَمِ الْأَعْظَمِ الْأَقْدَسِ الْأَبْيَ

هذا كتابٌ من لُدُنَّا لِمَنْ آمَنَ بِاللَّهِ وَسُلْطَانِهِ الَّذِي كَانَ عَلَى الْعَالَمَيْنِ مُحِيطًا ، لِيَذْكُرَ الْمَظْلُومَ الَّذِي تُرِكَ بَيْنَ أَيْدِي الَّذِينَ كَانُوا عَنْ نَفْحَاتِ الْوَحْيِ مَحْرُومًا ، وَيَقُولُ عَلَى خَدْمَتِهِ بَيْنَ خَلْقِهِ عَلَى شَأنَ كَانَ بِطَرَازِ العَزِّ مَشْهُودًا ، قَدْ أَحَاطَتْنَا الْبَلَايَا وَالْمَصَائِبُ وَالرَّزَايَا مِنْ قَوْمٍ كَانُوا مِنْ رَوْجِ الرَّحْمَنِ مَائِيُّوسًا ، فِي الْعَشَّى نَرِي الظَّالِمِينَ عَلَى حُكْمٍ وَفِي الْإِشْرَاقِ عَلَى أَمْرٍ آخَرَ كَذَلِكَ كَانَتِ النَّارُ مِنْ أُفْقِ الظُّلْمِ بِالظُّلْمِ مَرِيًّا ، قَدْ مَنَعُوا الْأَحَبَابَ عَنِ الْقِيَامِ لَدِي الْبَابِ وَالْخُضُوعِ فِي الْجَبَرَوْتِ الَّذِي كَانَ بِقُوَّةِ الْلَّاهُوتِ مَرْفُوعًا ، هَلِ السَّمَنَدَرُ يَحْتَجُ عَنِ النَّارِ لَا وَنَفْسٌ الْخُتَارُ وَلَكِنَّ الْأَشْرَارَ فِي مَقَامٍ كَانَ عَنِ الْقُرْبِ بَعِيدًا ، قُلْ إِنِّي أَنَا السَّمَنَدَرُ فِي هَذَا الْمَنَظَرِ وَالْبَلَاءُ هُوَ نَارِي وَإِنَّهَا نُورُ الْحَقِّ بَيْنَ الْخَلْقِ كَذَلِكَ كَانَ غَيْثُ الْوَحْيِ مِنْ سَعَاءِ الْبَيَانِ بِالْحَقِّ مَنْزُولاً ، لَا أَبْدَلُ هَذَا الْبَلَاءَ إِمَّا فِي الدُّنْيَا وَلَا هَذِهِ النِّدَّةُ بِعِزٍّ كَانَ بَيْنَ الْعَالَمَيْنِ مَوْجُودًا ، قَدْ سَمِعْنَا نِدائِكَ وَأَجَبْنَاكَ بِهَا الْحَنَّ الَّذِي يَهْأَلُ الْأَنْجَذَابُ سُكَّانَ مَالِكِ الْأَسْمَاءِ وَرَشَحَاتُ الْفَضْلِ مِنْ فِي الْمُلْكِ جَمِيعًا ، لَعُمرِي إِذَا فُتَحَ لِسَانُ الرَّحْمَنِ تَوَجَّهَ نَقْطَةُ الْبَيَانِ لِيَسْمَعَ نَغْمَاتُ الْتِي كَانَتْ عَنْ جَهَةِ الْعَرْشِ مَرْفُوعًا ، طَوَّيْتِ لَمَنْ أَخَذَهُ سُكُّرَ حَقِيقَ الْبَيَانِ مِنْ كَاسِ السُّبْحَانِ وَتَحْرَكَ مِنْ هَذِهِ الْعَرْفِ الَّذِي كَانَ مِنْ قَيْصِ الْجَمَالِ بِالْأَفْضَالِ مَرْسُولاً ، أَنْ أَشْكُرَ إِمَّا مَرَّتْ عَلَيْكَ نَسَائِمُ الرَّحْمَنِ مِنْ لُدُنِ مَالِكِ الْأَدِيَانِ وَكُنْتَ لَدِي الْوَجْهِ مِنْ قَلْمَنِ الْعَدْلِ بِالْفَضْلِ مَذْكُورًا ، لَا يُعادُ بِهَا الْلَّوْجُ مَا فِي الْإِبْدَاعِ بِذَلِكَ شَهِدَ مَالِكُ الْأَخْرَاجِ إِذْ كَانَ فِي السَّجْنِ مَتَرُوكًا ، أَنْ أَفْرَحَ بِفَرَحِي وَكُنْ ثَلِيثًا عَلَى امْرِي وَنَاظِرًا إِلَى أُفْقِي وَ طَائِرًا فِي هَوَاءِ حُبِّي وَنَاطِقًا بِاسْمِي الَّذِي كَانَ عَلَى الْعَالَمَيْنِ قَيْوِمًا وَأَمَّا مَا سَئَلَتْ فِي الْأَيْتَيْنِ فَاعْلَمُ إِنَّا ضَرَبْنَا عَلَى أَهْلِ مَدِينَةِ الْبَقاءِ مِنْ الْقَلْمَنِ الْأَعْلَى مِثْلِ الْأَحَلِي عَلَى النَّفَسَيْنِ ، أَحَدُهُمَا شَرَبَ مَا كَانَ عَلَيْهِ الْعَرْشُ الْمُسْتَوِي عَلَيْهِ النُّورَيْنِ الْمُشَرِّقَيْنِ مِنْ الْأَفْقَيْنِ الْمُؤْيَدَيْنِ مِنْ الْعَيْنَيْنِ الْمُنْشَعِبَيْنِ مِنْ الْبَحْرَيْنِ الْأَعْظَمَيْنِ الْظَّاهِرَيْنِ الْجَارِيَتَيْنِ مِنْ الْهَاءِ الْقَائِمَةِ بَيْنَ الْحَرَفَيْنِ ، إِنَّهُ لَهُوَ الظَّاهِرُ بِالْبَلَاءِ قَبْلَ الْحَرَفَيْنِ قَدْ كَانَ أَمَامَ الْبَلَاءِ الْمُشَرِّقَةِ بِالْطَّرَازَيْنِ عَلَى الْحَقِّ بِالْحَقِّ مُوقُوفًا ، قُلْ إِنَّ بَاءَ الْأُولَى حَلَّ مَا حَمَلَهُ الْثَّانِيَةُ مُنْقَطِعًا عَنِ الْبَرِّيَّةِ ، وَكَانَ لَهُ حَوْلَ بَابِ الْبَرِّيَّةِ جَنَّتَيْنِ فِي مَعْرِفَةِ اسْمَيِنِ الْأَسْبَقَيْنِ الْمُرْيَتَيْنِ بِالشَّجَرَيْنِ الْمُرْتَفَعَيْنِ فِي سَرَّ الظَّاهِرِ بِالْأَمْرَيْنِ ، وَقَدَرْنَا لِكُلِّ وَاحِدٍ مِنْهُمَا مِنْ الْمَاءِ الْجَارِيِّ عَنِ جَهَتَيْنِ الْعَرْشِ الْمُسْتَقِرِّ عَلَيْهِ مُجَمِّعُ الْبَحْرَيْنِ مِنْ اسْمَيِنِ عَلَى قَدْرِ كَانَ عَنْدَ اللَّهِ مَقْدُورًا ، إِنَّهُ لَمَّا عَلَقَ بِهِ حَيَّةُ الْعَالَمِ يُطْلَقُ عَلَيْهِ أَسْمُ الْمَاءِ ، فَلَمَّا أَحْتَرَقَ مِنْهُ سُبُّحَاتُ الْجَلَالِ يُطْلَقُ عَلَيْهِ أَسْمُ النَّارِ ، كَذَلِكَ كَانَ الْمَاءُ مِنْ أُفْقِ النُّورِ عَلَى الْحَقِّ بِالْحَقِّ مَرِيًّا ، وَلَهَا اسْمَاءُ لَا يُحْصِيهَا إِلَّا مَنْ كَانَ عَنْدَهُ كَتَابٌ كَانَ يَاصِبُّ الْعَزِّ مَرْقُومًا ، فَلَمَّا أَقْرَأَ بِعَرَقِ الْأَمْرِ وَبَشَرَ مِنْ فِي الْبَلَادِ بِمَالِكِ الْأَيْجَادِ أَنْطَقَنَا هُمْ بِالْأَسْرَارِ الْمُسْتَسِرَّةِ فِي صُوفِ الْكَبِيرَيَاءِ وَجَعَلُنَا هُمْ حَوْلَ نَارِ الْكَلْمَةِ فِي الْمَقَامَيْنِ بِالْفَضْلِ مُوْقُوفًا ، وَعَلَى الْآخَرِ نَهَرِينَ عَنْدَ غُرُوبِ الْقَمَرِيْنِ عَنْدَ أَهْلِ الظَّاهِرِيْنِ النَّشَائِيْنِ وَكَانَ لَهُ مَعَارِفُ فِي أَحَدِ اسْمَيِنِ ، فَقَدْ أَقْرَأَ لِلْأَوَّلَيْنِ الَّذِينَ عَرَفَا الْأَعْلَى الْفُصُوَى وَأَنْتَهَيَا الْأَسْتَةَ الظَّاهِرَةَ بِالْأَوَّلِ وَبِقِيَامِ الْأَلْفِ بَيْنَ الْوَاوَيْنِ ، قَالَ إِنَّكُمْ عَلَى حَقِّ وَلَكُنْ مَا أَظْلَنَ السَّاعَتَيْنِ بَعْدَهُمَا قَائِمَتِيْنِ ، كَذَلِكَ كَانَ الْأَمْرُ فِي الْأَلْوَاحِ مِنْ قَلْمَنِ اللَّهِ بِالْحَقِّ مَقْضِيًّا ، إِنَّكَ مِنْ دُونِ الْآخَرِ وَإِنْكَارِهِ فَانْظُرْ فِي الْآخَرِ الْآخِرِ الَّذِي لَمَّا رَأَى فِي حَوْلِهِ النُّفُوسَ الْمُشَرِّكَةَ الْمُشَعِّلَةَ مِنْ النَّارِ

الملتهبةِ من الشَّجَرَةِ الْزَّقُومِيَّةِ أَسْتَكِبَرَ عَلَى اللَّهِ وَأَنْكَرَ السَّاعَةَ الَّتِي كَانَتِ السَّاعَةُ مُنَادِيَةً لَهَا وَبِهَا نَطَقَتِ الشَّجَرَةُ وَصَاحَتِ الصَّخْرَةُ وَغَنَّتِ الورقاءُ وَنَادَتِ الأَشْياءُ الْمُلْكُ لِمَنْ أَتَى بِالْحَقِّ يَسُلْطَانٌ كَانَ عَلَى الْعَالَمِينَ مُحِيطًا وَكَذَلِكَ أَخْبَرَنَا كَمْ مِنْ هَذَا الْآخَرِ يَقُولُنَا فِي قِيَوْمِ الْأَسْمَاءِ إِنْ رَبَّكَ كَانَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ عَلِيًّا ، قُنَّا يُوسُفُ أَيْهَا الْبَابُ الْأَكْبَرُ أَعْرِضُ عَنْ هَذِهِ الشَّجَرَةِ الْمُغَرَّسَةِ فِي الْبَابِ بِغَيْرِ الْحَقِّ ، إِذَا فَانَظَرُ مَا نَبَثَنَا بِهِ الْعِبَادُ فِي الْكَابِ ثُمَّ الَّذِينَ أَعْرَضُوا بِأَهْوَائِهِمْ وَكَانُوا فِي هِيمَاءِ الْأَضَالِلِ بِالْجَدَالِ مَوْقُوفًا ، تَفَكَّرَ فِي السَّاعَتَيْنِ وَأَسْرَارِهِمْ وَمَا نَزَّلَ لَهُمَا مِنْ سَمَاءِ الْأَمَرِ لِتَجَدَّدَ نَفْسَكَ عَلَى عِلْمٍ وَتَكُونَ فِي دِينِ اللَّهِ عَلَى الْحَقِّ بِالْحَقِّ قَوِيًّا قَدْ يُنَادِي مَالِكُ الْقَدْمَ قَلَمَ أَسْهَمَ الْأَعْظَمَ تَالَّهُ مِنْ أَنْكَرَهَا إِنَّهُ عَلَى الْكُفُرِ بِالْيَقِينِ لِلَّانْفُسِ أَمْثَالِهِ وَلِلنَّفَسِينَ الَّذِينَ اتَّكَرُوا بَعْدَهُ ، كَذَلِكَ رَشَّ عَلَيْكَ بَحْرُ الْقَدْمَ لِتَقُومَ بِسُلْطَانِهِ عَلَى خَدْمَتِهِ وَبِاسْمِهِ عَلَى ذَكْرِهِ لَعَلَّ النَّاسَ يَنْتَهُنَّ مِنْ نَفَحَاتِهِ كَانَتِ مِنْ شَطَرِ الْقَمِيصِ عَلَى الْعَالَمِينَ مِنْ سُولاً ، يَا إِيَّاهَا الْمُسْتَشْرِقِ مِنْ أَنْوَارِ وَجْهِ رَبِّ الرَّحْمَنِ وَالْطَّاَئِرِ فِي هَوَاءِ الدُّجَى وَالْبَيَانِ لَوْ تَسْتَنْشِقُ النَّفَحَاتِ الْمُتَضَوِّعَتِينَ مِنَ الْطَّرَازِينَ الْمَحْمَرِينَ الْمَعْلَقِينَ بَيْنَ سَمَاءِ الْمَشِيهَةِ الْمُرْتَفَعَةِ بِالرَّمَزِينَ وَالْأَرْضِ الْمُبَسَّطَةِ بِالْأَسْمَيْنِ لِتَجَذِّبُكَ إِلَى مَقَامِ تَدَعُ الْإِمْكَانَ وَمَا فِيهِ مِنْ الْأَوْهَامِ وَتَنْطَقُ بَيْنَ أَهْلِ الْقَدْرِ بِهِذَا الدُّجَى الَّذِي يَهُ ظَهَرَ الْقِسْطَاسِ الْأَكْبَرِ بَيْنَ الْكَوْنِينَ مِنْ أَهْلِ النَّشَائِتِينَ وَبِرَزَ حُكْمُ اللَّهِ فِي الْكُورَيْنِ كَذَلِكَ كَانَ نَيْرُ الْبَيَانِ مِنْ أُفْقِ الرَّحْمَنِ بِالْفَضْلِ مَشْهُودًا ، ثُمَّ نَضَرَ بِلَكَ بِالْفَضْلِ ضَرِبَاً مِنَ الْمَثَيْنِ فِي الْحَبَّلَيْنِ أَحَدُهُمَا مِنَ الْدِمَقْسِ الْمُفْتَلِ بِالْأَصْبَعَيْنِ الْأَقْدَرِينِ مِنَ الْأَسْمَيْنِ الْأَكْبَيْنِ وَالْآخَرُ مِنْ نَسْجِ الْخَدَرَقِ الْمَصْنُوعَةِ مِنَ الْأَسْمَيْنِ الْمُتَوَهَّمِينِ ، إِيَّاهَا أَحَمَّ بَيْنَ الْأُمُمِ ، قُلْ تَبَيَّنُوا يَا قَوْمُ وَلَا تَتَبَعُوا الَّذِينَ كَفَرُوا بِالرَّحْمَنِ إِذَا تِيَ بِالْبُرْهَانِ وَكَانُوا بِالْهَوَى عَنْ أُفْقِ الْمُهْدِيِّ بِالْجَهَلِ مَمْنُوعًا ، قُلْ إِنَّ الَّذِي نَطَقَ بِقِيَومِ الْأَسْمَاءِ مَا أَرَادَ إِلَّا ذَكَرَ مَا كَانَ بَيْنَ الْقَوْمِ لَثَلَاثَ يَهِينِ الَّذِينَ تُوقَفُوا فِي اسْتِهَانَاتِهِمْ مِنَ الْأَوْهَامِ وَيَتَوَجَّهُنَّ إِلَى مَقَامِ كَانَ فِي أَزْلِ الْأَزَالِ بِالْحَقِّ مَحْمُودًا ، لِعَمَرِي لَوْلَمْ يَكُنْ ضَعْفُ النَّاسِ مَا تَكَلَّمُ بِحَرْفٍ مِنَ الْقَصَصِ الَّتِي ذُكِرَتِ مِنْ قَبْلِ عِنْدِ رَبِّكَ عِلْمٌ كُلُّهُ وَكَانَ اللَّهُ عَلَى مَا أَقُولُ شَيْدًا ، كُلُّ الْكُتُبِ يَرْجِعُ إِلَى الْأَسْمَاءِ الْأَوَّلِ وَإِنَّهُ إِلَى هَذَا الْمَقَامِ الَّذِي كَانَ عَنِ الْأَوْصَافِ مَنْزُوهًا

قَدْ أَرَدْنَا أَنْ تَكَلَّمَ عَلَى لَحْنِ آخَرِ إِنْ رَبَّكَ لَهُ الْمُقْتَدِرُ الْمُخْتَارُ ، أَنْ يَا قَلَمَ الْجِلَالِ هَلْ تُحِبُّ أَنْ تَخْرُكَ عَلَى الْأَمْثَالِ عَنْدَ ظُهُورِ أَنوارِ الْجَمَالِ لَا وَنَفْسَكَ يَا غَنِيَّ الْمُتَعَالِ ، إِنَّ لَا أَحَبُّ إِلَّا أَنْ أَذْكُرَ نَفْسَكَ بَيْنَ الْأَبَدَاعِ وَيَشَهِدُ بِذَلِكَ نَفْسَكَ الْمُتَعَالِيَّةِ عَنِ الْأَضَادَ ، وَمَا ذَكَرْتُ مِنَ الْأَمْثَالِ لَمْ يَكُنْ إِلَّا لِحِيٌّ لِمَنْ أَقْبَلَ إِلَيْكَ وَسَأَلَكَ عَمَّا نَزَّلَ فِي الْأَلْوَاحِ ، مَا كُنْتُ إِلَّا مُتَحَرِّكًا بَيْنَ أَصْبَعَيْ قُدْرَتِكَ يَامِرِكَ وَأَنْطَقْتِي بِمَا جَعَلَهُ اللَّيْلُ سَلَسَالَ الْوِصَالِ لِأَهْلِ الْبَيَاءِ وَرَحِيقِ الْبَقَاءِ لِعِبَادِكَ الْأَخِيَارِ ، أَنْ يَا أَسَدُ قُمْ بِحُسْنِي ثُمَّ أَسَقِ الْمُوْحَدِينَ مِنْ هَذَا الرَّحِيقِ الْمُخْتَومِ بِاسْمِيِّ الْقَيْوَمِ عَلَى شَأْنِ تَقْوُمِهِ الْأَمَوَاتُ ، أَيَاكَ أَنْ تَمْنَعَكَ الْأَشْارَاتُ عَمَّا أَمْرَتَ يَهُ مِنْ مُنْزِلِ الْآيَاتِ ، قُمْ وَقُلْ يَا قَوْمُ قَدْ أَتَيَ مَطْلَعُ الْوَحْيِ بِالْعَظَمَةِ وَالْإِقْدَارِ ، أَنْ يَا مَطْلَعَ الْقَدْمَ فِي هَذَا الْطَّرَازِ الْأَعْظَمِ صَرْفُ الْآيَاتِ عَلَى تَصْرِيفِ آخَرِ إِنَّكَ أَنْتَ الْمُقْتَدِرُ عَلَى مَا تَشَاءُ بِقُولِكَ كُنْ فَيَكُونُ ، ثُمَّ أَذْكُرْ مَنْ أَرَادَ ذَكْرَكَ لِيَأْخُذَهُ جَذْبُ الْبَيَانِ إِلَى اللَّهِ الْعَزِيزِ الْمَحْبُوبِ ، طُوبِي لَكَ بِمَا فَزْتَ بِيَامِ اللَّهِ وَأَقْبَلَتَ إِلَيْهِ أَمْرَ يَهُ أَخْذَتِ الْأَمْوَالُ وَهَلَكَتِ النُّفُوسُ ، مَنْ أَقْرَبَ بِالْمَقْرَرِ الْأَقْصَى فِي مِثْلِ تِلْكَ الْأَيَامِ الَّتِي تَمَرِّفِيْنَ نَفَحَاتُ الْعِزَّةِ خَلَفَ الْأَجَاجِ إِنَّهُ لَقَرْفَةُ عَيْنِ الْوُجُودِ ، طُوبِي لِمَنْ فَازَ بِفُوزِ

اللهِ اذْ كَانَ الْوَجْهُ بَيْنَ أَيْدِيِّ مُشْرِكٍ مَرْدُودٍ ، تَمَسَّكَ بِالْحَبْلِ الْأَحَمَّ الْأَتَقَنِ وَتَكَلَّمَ بَيْنَ الْأُمُّ بِمَا نَطَقَ جَمَالُ
الْقَدْمِ فِي هَذَا الْيَوْمِ الْمَوْعِدِ ، لَعَمْرِي لَوْ يَحِدُّ عَرْفَ بَيْانِي يَنْقَطُونَ عَنْ سَوَائِي وَيَطِيرُونَ فِي هَوَائِي وَيَنْصُرُونَ هَذَا
الْأَسْمَ الْمَكْتُونَ ، قُلْ وَأَسْمَهُ الْقَيْوَمُ إِنَّهُ لَهُ الْمَكْتُونُ وَلَوْ يَنْطَقُ بَيْنَ النَّاسِ وَيَتَكَلَّمُ فِي الْأَصْبَلِ وَالْبُكُورِ ، كَذَلِكَ
رَيْنَا هِيكَلَكَ بِطِراً الْبَيَانِ وَقَبْلَكَ بِهَذَا الذِّكْرِ الْمَخْزُونَ ، أَنَّ أَشْكُرُ وَقُلْ لَكَ الْحَمْدُ يَا مَوْلَى الْغَيْبِ وَالشَّهُودِ ، حَمْدٌ
مَقْدَسٌ از شائبهِ ممکنات و منزه از شبهه^۱ کائنات بساط اقدس ارفع امنع مالک وجود و مليک غیب و شهودی
را لایق و سزاست که با مر بمیر قلم امر را مطلع اسرار قدم و معین حیوان از برای اهل عالم مقرر فرمود تا جمیع
امم بحیات باقیه^۲ ابدیه فائز شوند ، و آن کوثر حیوان بشکل کلمه ما بین بریه ظاهر شد و پیک اشراق تجلی
فرمود و آن تجلی باختلاف مرایا در صور مرایا ظاهر و هویدا ، و آن کلمه صور اویله است که نفس سبحانی
بنفس رحمانی در او دمید و با آن ارواح کل را اخذ فرمود و هم روح جدید بخشود ، در بعضی از مرایا به هیئت
واثر نور ظاهر و او را بمطلع ظهور هدایت فرمود ، و در بعضی بشکل نار باهر و او را بپس القرار که مقر بخار
است راجع نمود ، و این کلمه مبارکه اولیه بكل اسماء نامیده شده و در مقامی بصور و در مقامی بناقور و
همچنین بصراط و میزان و امثال آن ، و اوست علت حشر و بعث کل اشیاء عما خلق فی الارض و السمااء ، و
بِهَا ظَهَرَ كُلُّ مَا تَنَزَّلَ فِي الْكِتَابِ مِنَ السَّاعَةِ وَأَشْرَاطِهَا وَالْقِيمَةِ وَمَا يَظْهَرُ فِيهَا ، وَإِنَّهَا فِي مَقَامٍ لَا تُوَصَّفُ بِوَصْفٍ وَ
لَا تُذَكَّرُ بِذِكْرٍ ، وَفِي مَقَامٍ تُوَصَّفُ بِالصِّفَاتِ الْعُلِيَا وَتُذَكَّرُ بِالْأَسْمَاءِ الْحُسْنَى ، وَإِنَّهَا هِيَ الْمَشِيَّةُ الْأُولَى الَّتِي خَلَقَتْ
بِنَفْسِهَا لِنَفْسًا وَخَلَقَ بِهَا مَا سُوَءَهَا وَبَعْدَ اجویه^۳ سؤالات آنچنان بعضی بشأن آیات منزله در قیوم اسماء نازل و
ارسال شد بل ابدع لو ائتم تعرفون ، و بعضی دیگر از مصدر امر و مطلع وحی علی ما اراد الله بسانی پارسی نازل
لتقریه عینک و یفرح به قلبک ، ولكن نظر باختلاف و انقلاب و اضطراب این ارض باختصار کفایت رفتہ
و میورد ، نَسْأَلُ اللَّهَ أَنْ يَجْعَلَهُ نُورًا لِلَاخِيَارِ وَنَارًا لِلَاشْرَارِ إِنَّهُ لَهُ الْفَاعِلُ الْمُخْتَارُ ، دیگر معلوم آنچنان بوده که
تفسیر احسن القصص بما عنده القوم نازل شده ، و این نظر بفضل بحث بوده که شاید اهل غفلت و جهل
بجبروت علم صعود نمایند ، چنانچه اکثری از مطالب مذکوره در آن مطالی است که نزد اهل فرقان محقق
بوده ، و اگر از اول بما اراد الله نازل میشد احدی حمل نمینمود و باق نمیماند ، کل ذلک من فضلہ علی خلقہ
و جوہ علی عباده ، ملاحظه نمائید که اول امر آنحضرت بیایت خود را ظاهر فرمودند ، این نظر با آن بوده که
طیور افتدہ^۴ انام در آن ایام قادر بر طیران فوق آن مقام نبودند ، قد ناحت الاشیاء بما نسب نفسه بـهذا المقام ،
لَآنَ هَذَا الْمَقَامَ لَوْ يَكُونُ أَصْلًا حَقِيقِيًّا وَمَا فَوْقَهُ وَفَوْقَ فَوْقَهِ يُخْلَقُ بِكَلِمةٍ مِنْ عَنْهُ وَإِشَارَةٌ مِنْ إِصْبَعِهِ ، لَمْ يَزِلْ
ناس در بحر اوهام مستغرق و از ما اراده الله محتجب بوده و خواهند بود الا من آنقدر الله بفضلہ و عرفة ما
اظهره بامرہ ، ملاحظه نمائید مقام امنع اقدسی را که آیه لم یلد و لم یولد و ليس کمثله شئ طائفند و نقطه بیان
مخاطباً ایاه میفرماید یا سید الاکبر قد فدیت بکلی لک و ما تمنیت الا القتل فی سبیلک چه نسبتها داده اند و چه
مقدار ضرر وارد نموده اند ، مع آنکه لو یُنْصِفُونَ یَشَهُدُونَ بِأَنَّ ظَهَرَ فِي هَذَا الظُّهُورِ عَلَى ظَاهِرِ الظَّاهِرِ مَا لَا ظَهَرَ فِي
ظُهُورٍ مِنْ قَبْلٍ ، چنانچه بعد از بلایای لا تحصی و ورود در سجن اعظم در حالتیکه جمیع ابواب بر حسب ظاهر
مسدود و در دست ظالمین مبتلا و محدود جمیع ملوک ارض را من دون ستر بکمال تصريح تبلیغ نمودیم ، ندای

بدیع را شنیدی و آثار مظلومیت او را در آن صفحات بما ورد علی العباد مشاهده نمودید ، قد آخذهم الله اولاً^۱
لایتابهم شجر الظلم لأن یہم استقوی الظلم فی کل عهد ، ثم یأخذ الفرع الذى ظهر على صورة الاصل بالعدل ،
کذلک نزل من قبل فی الواقع شتی إن ربک هو العلیم الخبیر ، مع ذلک مشاهده مینمائید که بعضی از اهل
بیان چگونه از انصاف چشم پوشیده باعتساف قیام نموده اند ، لم تدر ما یقُولُونَ وَ فِي أَيِّ وَادٍ یَهِمُونَ وَ بِأَيِّ حَلٍ
هم متمسکون ، عجب است که خود را از اهل ایمان میشمرند و حال آنکه ایمان احدی محقق نمیشود الا بتتصدیق
ما ظهر فی هذا الظہور وَ لَوْ بِأَمْرٍ يَكُونُ مُخالِفًا لِمَا عِنْدَهُمْ ، مثلاً اگر بفرماید این ورقه ورد رازقی که حال بین
یدی عرش موجود است مطلع اسماء حسنی و مشرق صفات علیاست و یا بالعكس واحدی تصدیق ننماید و یا
توقف کند تصدیق الله ننموده و از ایمان خارج است ، چه که شجره باصلهها ناطق و ظهور من افقه لائح ، و کل
بتتصدیق الله که حقیقت تصدیق او است بطراز ایمان مزین بوده و خواهند بود و من دون آن غیر مذکور ، از
این بیان که از افق علم رحمن اشراق نموده ملکوت اسماء در اهتزاز مشاهده میشود ، درست تفکر نما تا بمراد الله
فائز شوی ، یعنی هیا کل مزینه بطراز اعزاز اسماء مضطرب ملاحظه میشوند چه که مستقرین سر اسماء از خود
مقر و مستقر نداشته مگر با مر مالک قدر ، اگر آفتاب مقصود از اسماء این بیان بر قلب تجلی فرماید ابواب لا
نهایه مفتوح شود و هیچ ذکری انسانا از منظر اکبر منع ننماید ، قد کسرت الاصنام بیادی الاقتدار و حرقت
الاجحاب بinar الانجذاب و بقی المک لله وحده وحده طوبی للعارفین ، این بساطی است که از شائبه شبهه و ند
و ضد و مثل و مانند مقدس بوده و خواهد بود ، آن اعرف لحن القول و کن من الشاکرین ، اليوم کل باید
ناظر بما یظهور فی هذا الظہور باشند لا بما عِنْدَهُمْ ، هر نفسی باین مقام فائز نشد بعرفان نفس ظهور فائز خواهد
شد ، سبب محرومی بعضی از اهل بیان از فرات رحمن اوهامات محققه عنده اهل فرقان شده ، و حال آنکه
مشاهده نمودید که آنچه در دست آن فئه بود عند الله مذکور نه ، قطوه از بحر علم نیاشامیده اند و بحرف از علم
کتاب فائز نگشتند ، و چون ناس ضعیف و محتجب مشاهده میشوند لذا فضلاً لهم شمس حقیقت بذکر ذرہ
مشغول و بحر قدم بوصف قطره ناطق ، اینست که نقطه اولیه باسم بایت ظاهر شدند ، و باین مقدار هم ناس
راضی نشدند تا چه رسد بذکر ولایت و امثال آن ، و حال آنکه این مقامات کلها و فوق آن بکلمه از بحر
وجودش ظاهر و موجود گشته و با مری معدوم و مفقود خواهد شد ، حضرت اعلی در اینقام در بیان فارسی
ذکری فرمود از قول شیخ احمد احسانی علیه بہاء الله که نفسی از ایشان سؤال نمود از کلمه که قائم با آن تکلم
میفرماید و سیصد و سیزده نفر که در آن روز از اتفیا و نقیای آن ظهورند متحمل نمیشوند ، جناب شیخ از ذکر
کلمه ابا و امتناع فرمودند و قال إنک لَنْ تَقْدِرَ آن تحملها ، بعد از اصرار فرمودند اگر قائم بتو بفرماید دست از
ولایت امیر المؤمنین بردار بر میداری ، فی الفور ابا و امتناع نموده بود که حاشا و کلا ، و نقطه در اینقام
میفرماید : و ظاهر است نزد اهل حقیقت که حضرت شیخ کلمه را از لسان قائم باو شناوند و او چون متحمل
نشد کافر شد ولی ملتفت نشد ، انتہی . قسم بافتاب قدم که از افق سجن اعظم طالع است ، اگر نفسی در این
بیان منقطعانه عن التقلید والاوهام تفکر نماید بر عظمت امر مطلع میشود و هیچ ذکری او را از ذکر اعظم که
بین امم ناطق است محجوب نمیسازد ای ناظر حق حاضر میفرماید حال تفکر کن و مشاهده نما که امر در چه

مقام از علو ارتفاع و سمو امتناع و ذروهه عليا و افق اعلي بوده و ناس در چه مقام از حدود واقف و محدود ، انه ما آخنَّدَ لِنَفْسِهِ شَرِيكًاً وَ لَا شَبِيهًّا وَ لَا نَظِيرًا وَ لَا صَاحِبَةً وَ لَا وَلَدًا ، لَعَمْرِي لَوْ نَرَشُّ رَشَّانًّا مِنْ طَمَاطِمَ هذا الْبَحْرِ الْأَكْبَرِ في ذَكْرِ هَذَا الْمَقَامِ الْأَوَّلِ عَلَى نُقُبَاءِ الْأَنَامِ فِي هَذِهِ الْأَيَّامِ لَيَهُبُّنَ وَ يَفْرَّنَ عَنْ حَوْلِ الْأَمْرِ إِلَّا مِنْ شَاءَ رَبُّ الْعِلْمِ الْحَكِيمُ ، الْيَوْمُ مُتَغَمِّسِينَ بِالْبَحْرِ اِنْقَطَاعٍ وَ مُسْتَقْرِئِينَ فُلُكَ ابْهِي رَا مقامیست که اینقامات در آنجا مذکور نه تا چه رسد باذ کار آن ، چه که رایحهء بدعرا از قیص امر استنشاق نموده اند ، و از ذکر ما عندَ النّاسِ پاک و مقدس شده اند ، قُلْ إِنَّ هَذَا لَبَدِيعُ السَّمَوَاتِ وَ الْأَرْضِ الَّذِي لَا يُوْزَنُ بِمِيزَانٍ وَ لَا يُقَاسُ بِأَمْرٍ طَوِيلٍ لِمَنْ عَرَفَ حُكْمَ الْبَدْعَ وَ كَانَ مِنَ الرَّاسِخِينَ ، طَوِيلٌ ثُمَّ طَوِيلٌ ثُمَّ طَوِيلٌ لِمَنْ تَفَكَّرَ فِيمَا ذُكِرَ وَ عَرَفَ مَا سُتُّرَ فِي غَيَاهِبِ الْإِشَارَاتِ وَ أَطْلَعَ بِمَا أَحْتَجَبَ عَنْهُ النَّاسُ لَعَمْرِي إِنَّهُ مِنَ الْعَارِفِينَ الْبَالِغِينَ الْمُخْلِصِينَ ، يَدُ فَضْلِ بَعْضِي از سبحات مجلله را خرق فرمود و بعضی را بحالت خود گذاشت ، لذا نظر باآن سبحات ناس از مطلع آیات منع شدند ، چنانچه بعضی از اهل بیان را مشاهده مینماید که چگونه فتهء باعیه آن نفوس را بذکر توهّمات نا لایقه و قصص اولیه از اشراق شمس الهیه و بحر احادیه منع نموده اند ، اینست شأن خلق از یوم بدیع اول تا حین ، احادی از مظاهر قبل در ذکر ظهور بعد کما ذکر فی البیان ذکر نموده ، انَّ فِي ذلِكَ لَآيَاتٍ وَ بَيِّنَاتٍ لِلنُّقَطَعِينَ ، تَأْلِهَةُ الْحَقِّ لَا تَسْمَعُ مِنَ الْوَرَقاءِ الْمُغْنِيَةِ عَلَى أَفَانِ دَوْحَةِ الْبَيَانِ إِلَّا ثَنَاءُ هَذَا الثَّنَاءُ الظَّاهِرِ فِي مَلَكُوتِ الْإِشَاءِ ، طَوِيلٌ لَا ذُنُونَ سَمِعَتْ وَ لَعِيْنَ رَأَتْ ، مقصود صاحب بیان جز این ذکر اعظم نبوده و الا بكلمهء تکلم نمیرمود چه غير او لائق ذکر نبوده و نیست ، کما صَرَحَ بِذلِكَ فِي الْكِتَابِ أَنَّ أَعْرِفُوا يَا أُولَى الْأَلَابِ هَذَا يَوْمٌ فِيهِ يَنْطِقُ لِسَانُ الْعَظَمَةِ كُلُّ شَيْءٍ هَالِكٌ إِلَّا وَجْهِي ، هر نفسي الیوم از حق منع اعراض نمود او در ظل نفس هالک و فانی ، و هر که باقبال فائز شد در ظل وجه ثابت و باقی ، و وجه محدود بحدود عددیه نبوده و نیست و اینکه بقصبات اربعه عشر ذکر شده هذا هندسه العباد ، مثلاً اگر کل من علی الارض الیوم بما اراد الله فائز شوند کل در وجه مذکور و در ظل وجه محشور و از وجه محسوب ، و چون اشراقات متجلیه از کلمهء اولیه بر مظاهر اسمائیه و صفاتیه از حامل فیض کلیه در رتبهء اولیه شده لذا بتحديد عددیه محدود میشود ، اگر حامل واحد بوده بواسد مذکور و فوق آن ب فوق آن معروف ، و این ذکر در مقام تعین اولیه که مقام مشیت امکانیه است میشود ، هذا من فضل الله يؤتیه من يشاء ، و اگر اراده فرماید آن نفسیکه در آخر مقامات اشراقات متجلیه منشعبه از افق احادیه واقع است در اول مقام محقق فرماید قادر بوده و هست ، چه او را یکی از مظاهر هو الاول حین الذی هو الآخر قرار میفرماید ، الامر بیده يفعل سلطانه ما يشاء و يحكم ما يريده ، ليس لأنَّهُ أَنْ يَتَوقَّفَ فِي قَوْلِهِ وَ مَنْ تَوقَّفَ إِنَّهُ مِنَ الْأَخْسَرِينَ ، باری کل بامر او موجود و بامر او مفقود ، از حق جل جلاله میطلیم کل را تأیید فرماید و بعرفان الله و استقامت امرش فائز گرداند ، و این منتهی مقام ممکن است در امکان لانه يدور حول نفسيه و لا يقتدر أن يتجاوز عن حدیه ، سبحان القدم من آن يقتربن بالحدوث و سبحانه من آن يبلغ الحدوث إليه ، و هم چنین از نوم سوال شده بود ، او عالمی است مخصوص از عالم الهیه و مدل و مشعر بر امورات نا متناهیه ، از جمله دلیل است بر عالمی که بدء و ختم و اول و آخر در او مشاهده نمیشود چنانچه حال امری در نوم مشاهده میشود و بعد از سنین معدودات بعینه همان ملاحظه میگردد ، بیک نظر اگر گفته شود عالم مثال

است بین عالمین شبه مملکوت که آن را بعضی عالم مثال میدانند ما بین جبروت و ناسوت صحیح است ، باری اگر تفکر در او کنی مطالب لا نهایه ادراک غایی ، و همچنین دلیل است بر حشر و بعث بعد از موت ، چنانچه لقمان به پسر خود گفته اگر قادری که نخوابی قادری که نمیری و اگر بتوانی بعد از نوم بر نخیزی میتوانی بعد از موت محشور نشوی ، کما آن موت حق گذلک النوم حق ، و کما آن بعد النوم آتنیاً گذلک بعد الموت قیام ، و باختلاف نفوس و افکار و اكل و شرب گاهی مختلف میشود ، و در روایات نفوس مقدسه اختلاف نبوده و نیست چه که عین یقظه بوده ، ای سائل انسان فهرست و طلس اقوم است ، فهرستی است که در او مثال کلی ما خلقِ فی الارضِ و السمااء موجود ، روح چون از تقييدات عرضیه و شئونات ترابیه فارغ شود جمیع مراتب را سیر نماید ، و هر چه فراغتش بیشتر سیرش تندتر و ثابت تر و صادقتر است ، اگر گفته شود که هیکل انسانی در مقامی مملکوت است هذا حق لا ریب فیه ، چه که مثال کل در او موجود و مشهود ، اگر چه بعضی او را عالم اصغر نامیده اند و لکن نشهد انه عالم کبیر ، و تغییر و اختلاف آن نسبت با سباب اخri بوده و خواهد بود ، مثل تغییر ذاته مريض که از شيريني تلغی ادراک مینماید اين تغیير در شيريني احداث نشده بلکه ذاته تغیير نموده ، و در این قسمات بیانات و افیه کافیه از قلم امریه در احیان توقف در عراق و ارض سر نازل شده لذا با اختصار کفایت رفت ، چنانچه همین مطالب مذکوره مکرر در الواح نازل چه که مکرر سوال شده ، ولکن ما نَزَّلَ مِنَ الْكُتُبِ وَالزِّبْرِ مِنَ الْعَرَبِيَّةِ وَالْفَارَسِيَّةِ جمیع متفرق و منتشر ، سوف يَجْمَعُهُ اللَّهُ بِالْحَقِّ إِنَّهُ هُوَ الْعَلِيمُ الْحَكِيمُ ، از معبر سوال نمودید ، عَبِّر الرُّوْيَا إِنَّا أَذْنَاكَ وَنَوَيْدَكَ فِي ذَلِكَ إِنَّهُ هُوَ الْمُقْتَدِرُ الْقَدِيرُ ، إِنَّمَا الْأَصْلُ هُوَ الْإِسْتِقَامَةُ عَلَى أَمْرِي مَنْ فَازَ بِهَا يُجْرِي اللَّهُ مِنْ قَبْلِهِ بُحُورَ الْحَقَائِقِ وَالْعِرْفَانِ وَمَنْ زَلَّ إِنَّهُ مِنَ الْجَاهِلِينَ ، وَمَا سَئَلَتِ فِي الظُّهُورِ ، در این مقام بیانات لا تحصی از قلم اعلى جاری ، از جمله در لوح ذیبح ارض کاف این فقرات نازل ، در این لوح ذکر میشود تا آنچه مطلع باشند : ای ذیبح لسان عظمت میفرماید و نفسی الحق قد آنھت الظہوراتٌ إلى هذا الظہور الاعظَمِ وَمَنْ يَدْعُ بَعْدَهُ إِنَّهُ كَذَابٌ مُفْتَرٌ نَسْأَلُ اللَّهَ بِأَنْ يُوْقِنَهُ عَلَى الرُّجُوعِ إِنْ تَابَ إِنَّهُ هُوَ التَّوَابُ وَإِنْ أَصْرَرَ عَلَى مَا قَالَ يَبْعُثُ عَلَيْهِ مَنْ لَا يَرْجِحُهُ إِنَّهُ هُوَ الْمُقْتَدِرُ الْقَدِيرُ ، مشاهده کن که اهل بیان اینقدر ادراک نموده اند که مظہر قبلم و مبشر جمال آنچه فرموده ناظراً إلى الظہور وَ قِيامِه عَلَى الْأَمْرِ فرموده ، وَإِلَّا وَنَفْسِهِ الْحَقِّ بِكَمْهُ از آنچه فرموده تکلم نمینمودند ، این جهال امر غنی متعال را لعب اطفال دانسته اند هر روز بخيالي حرکت مینمایند و در مفازه سایرند لو کان الامر کا یقُولُونَ کیف یستقرُ امُر ریسک عَلَى عَرْشِ السُّكُونِ تَفَكَّرُ وَ كُنْ مِنَ الْمُفْتَرِسِينَ ، تَفَكَّرُ وَ كُنْ مِنَ الْمُؤْسِمِينَ ، تَفَكَّرُ وَ كُنْ مِنَ الرَّاسِخِينَ ، تَفَكَّرُ وَ كُنْ مِنَ الْمُطْمَئِنِينَ ، عَلَى شَأْنٍ لَوْ يَدْعِي كُلُّ الْبَشَرِ بِكُلِّ مَا يُمْكِنُ أَوْ فَوْقَهُ لَا تَنْوِيَهُ إِلَيْهِمْ وَ تَدْعُهُمْ عَنْ وَرَائِكَ مُقْبِلاً إِلَى قَبْلَةِ الْعَالَمَيْنَ ، لَعَمْرِي إِنَّ الْأَمْرَ عَظِيمٌ عَظِيمٌ وَ الْيَوْمُ عَظِيمٌ عَظِيمٌ طُوبی لِمَنْ نَبَذَ الْوَرَى عَنْ وَرَاهِ مَتَوَجِّهًا إِلَى وَجْهِ الَّذِي بِنُورِهِ أَشْرَقَ السَّمَوَاتُ وَالْأَرْضَيْنَ ، ای ذیبح ، بصر حديد باید و قلب حکم و رجل نحاس ، شاید تا بوساوس جنود نفسیه نلغزد ، اینست حکم حکم که باراده مالک قدم از قلم اسم اعظم جاری و نازل شده . آن أحفظه کما تحفظ عینیکَ وَ كُنْ مِنَ الشَّاكِرِینَ ، انتهى